

²⁷Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: *Írd le ezeket az ígéket, mert ezeknek az ígéknek alapján kötöttem szövetséget veled és Izráellel!* ²⁸Mózes negyven nap és negyven éjjel volt ott az ÚRnál. Kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírta a táblákra a szövetség ígeit, a tiz ígét.

Mózes arca sugárzik

²⁹Azután lejött Mózes a Sínai-hegyről; a bizonyság két táblája Mózes kezében volt, amikor lejött a hegyről. Azt azonban nem tudta Mózes, hogy arcbőre sugárzóvá vált, amikor Istennel beszélt. ³⁰Amikor Áron és Izráel fiai mind meglátták, hogy sugárzik Mózes arcbőre, nem mertek odamenni hozzá. ³¹Mózes azonban odahívta őket, és akkor Áron meg a közösség vezetői mind visszatértek hozzá, Mózes pedig beszélt velük. ³²Azután odamentek hozzá Izráel fiai is mind, ő pedig megparancsolta nekik mindazt, amit az ÚR mondott el neki a Sínai-hegyen.

³³Miután mindent elmondott nekik, leplet tett Mózes az arcára. ³⁴Valahányszor bement Mózes az ÚR színe elé, hogy beszéljen vele, levette a leplet, amíg ki nem jött. Azután kijött, és elmondta Izráel fiainak mindazt, amit parancsként kapott. ³⁵És mivel Izráel fiai látták, hogy Mózes arcbőre sugárzik, ismét arcára borította Mózes a leplet, amíg be nem ment, hogy Istennel beszéljen.

Kedves Krisztus dicsőségében élő gyülekezet!

Mózes arca sugárzik. Biztos vagyok benne, hogy mindenki látott már embert, akinek az örömtől sugárzott az arca, vagy éppen neked mondták már ezt. Egyértelműen az öröm jele ez a kép, még hozzá valami olyan boldogságé, ami nem illan el egykönnyen az ember életéből. De minek is örül itt Mózes? Miért sugárzó az arca?

Gondoljuk át, hogy miként jut el eddig a pontig, hogy most milyen helyzetben van éppen, és, hogy milyen következménye lesz mindennek!

Mózes és a nép a Sínai-hegynél vannak a pusztában. Isten kimentette őket az egyiptomi rabságból és elvezette őket egészen idáig. Az út bizony zúgolódásokkal teli volt, ha enyhén akarjuk kifejezni a történetet, akkor azt mondhatjuk, hogy izrael kicsit sem szolgált rá arra, amit kapott és kap. Isten azonban még mindig nem hagyja el a népet, sőt megerősítené velük a szövetséget. Mondhatjuk, hogy Isten az adott ígéretet, melyet eddig jórészt csak Ő vett komolyan, most írásba foglalná a népnek. Ezt sem önkényes módon, hanem csakis akkor, ha Izrael leszármazottai beleegyeznek a szövetség megerősítésébe és elfogadják a 10 Parancsolatot. A szövetség megerősítést nyer és Mózes elmegy a „papírokért”, azaz a Teremtő által készített táblákért. Ez alatt azonban a nép, már ismerve a parancsolatokat, egy aranyborjút készít. Mózes megtudja, hogy mi történik és lejövet a hegyről darabokra is zúzza a táblákat. Kétségbeesés, ítélet, könyörgés. És Mózes, a körforgás végén, ismét a hegyen találja magát, ahol egy töredékét megtapasztalhatja az Úr hatalmának és dicsőségének, majd kenyér és víz nélkül le kell vésnie a parancsolatokat és ismét visszatérnie a hűtlenkedésből jelesre vizsgázott néphez.

Nem egy siker történet. Nincs min örömködni! Ki tenné? Bukás bukás hátán és most már van két kőtáblájuk is, amikre fel vannak vésve a szavak, amelyek örökre emlékeztetik őket, hogy sosem lehetnek igazán jók az Úr előtt. Hiszen ki tudná megtartani a 10 Parancsolatot?

Ki örülne ennek? Kinek lenne sugárzó arca ezek után? De ne csak rájuk mutogassunk fejünket csóválva, hanem vizsgáljuk meg önmagunkat is! Hol vagyunk mi a tökéletestől, a szövetség megtartásától? A mi történetünk talán egy sokkal sikeresebb történet? Vagy ugyanúgy ott vannak a bukásaink, a hűtlenségeink, az aranyborjúk?

De ez a történet így elmondva hamis! Mint, ahogy a te életed sem a bukásaidról szól, a bűneidről. No persze nem is a kiemelkedő jószágodról és a hűségbeli kiválóságodról. A te életed és Izrael népének élete is a kegyelemről és Isten szeretetének hatalmáról szól. Ha ebből a kegyelemből és hatalomból megtapasztalsz valamit, akkor, ha nem is pont úgy, mint Mózes arca, de a te arcod is sugárzó lesz. Nézzük hát ismét meg röviden az előzményeket!

A kiszolgáltatott, abszolút esélytelen népet a mindenható, egy Isten kimenti a fogságból. Zúgolódásuk ellenére is kegyelmes, szerető Atyaként vezeti el őket a Hóreb-ig. Bár Ő nem felejtette el egyetlen másodpercre sem a már Ábrahámmal, sőt Noéval, vagy még jobban az alapokhoz visszatérve; a Teremtésben kötött szövetségét az emberrel, nem úgy, mint a másik fél, mégis kegyelme megelőzi az emberi értelmet és Ő kéri a szövetség megerősítését. Kegyelem!

Megerősíti a szövetséget, de nem 10 Parancsolatban. Ha a szavak jelentését nézzük, akkor sem helyes ez a kifejezésünk és hozzá kell, hogy tegyem, hogy az Ószövetség soha nem is parancsokként hivatkozik

rájuk, mint ahogy mai igeszakaszunkban sem, hanem ugyanazzal az egy szóval, ami azt jelenti IGE. A teremtés, a szabadítás, a kegyelem: valódi hatalommal bíró ígéje.

Isten 10 ígétét kapják meg. Ha pedig a megnevezésen túllépve a konkrét szöveget vizsgáljuk meg, akkor sem stimmel a fordításunk, hiszen nem tiltásokat találunk azokon a kőtáblákon. A héber eredetiben, ha nyelvtanilag megvizsgáljuk ezeket a mondatokat, akkor jövő idejű kijelentéseket találunk, amiket mindig a bevezető formula egészít ki. Így tehát egy példával élve, nem azt kellene olvasnunk, hogy „Ne lopj!”, hanem teljes egészében nézve: „Ha én vagyok az Úr a te Istened, akkor nem fogsz lopni!”. Vagyis az Úr ígéreteiben fejti ki a szövetség szavait, amelyet már az őseiknek megtett.

Érdemes így átgondolni mind a 10 ígét, hiszen valóban hatalmas erő van így ezekben a mondatokban. Nem fogod ezt, vagy azt tenni, mert a te Atyádnak gondja van rád és nincs és nem is lesz sohasem arra szükséged, hogy ilyen tettek által érvényesülj az életedben. Nincs szükséged a bűnre; az irigységre, a hűtlenségre, a hitetlenségre, mert egy örökkön szerető Isten van teveled.

Mózes pedig az örök szeretet, az igazi hatalom, az igaz Úr egy töredékét tapasztalhatja meg a hegyen és ez a boldogság, ennek a kegyelemnek az öröme az, amely miatt sugárzó arccal jelenik meg az értetlen és félelmekkel teli nép előtt.

Olvashatunk ilyenről még Illésnél, és ahogyan az alapigéiben olvashattuk Jézusról is feljegyzik ezt az evangéliumok!

Isten dicsőségével sem, de talán a kegyelmével és szeretetével szembesülni még kevésbé könnyű. Még akkor sem, ha csak egy töredékét tapasztaljuk. Sőt még akkor sem, ha más ember életén, vagy hitén keresztül szembesülünk vele. Miért?

Mert rögtön szembesülünk azzal is, hogy mennyire rászorulunk. A saját gyengeségével, elesettségével, nyomorúságával pedig senki sem szeret szembesülni. És ezért kell eltakarnia magát Mózesnek a nép, de még a nép vezetői, papjai előtt is. Ezért kell inkább nekünk is 10 Parancsolat, mint 10 ígétet. Minél inkább elfedem leplekkel és körmönfont kifejezésekkel Isten hatalmát és kegyelmét, annál kevésbé látszik az én gyengeségem. Minél inkább azt tudjam, hangoztatni, hogy a 10 Parancsolatot senki sem tudja megtartani, így pedig vakok között mondhatom magam akár félszeműnek is! Hogy aztán minél kevésbé kelljen 10 ígétetre gondolnom, ahol én a gyengeségemből kiáltok, és az Úr cselekszik értem, tehetetlen elesettért.

Leplek kellene! Teóriák, elméletek, hamis misztikumok, a szerencse, a pénz, a fegyverek és még több hazugság, hogy az ember azt érezze, hogy ő uralkodik. Hogy van hatalma életen és halálon, hogy ismeri a jövőt és ura lehet a teremtett világnak kénye-kedve szerint.

Leplek kellene! Mózesre is lepel kell. Nem Isten előtt, hanem az emberek előtt. Nem azért, mert megvakulnának a fényességtől, hanem mert látniuk kellene a fényben. De ők is félnek látni.

Pedig Isten nem félelmetes. Nem az ítélet előtti reszketést adja a szívekbe! Az ember a félelmetes. Az ember, aki a bűnt választja. Az ember, aki enged az irigységnek, a kegyetlenségnek és a szeretetlenségnek. Ez a lény a félelmetes, aki inkább pusztít és gyűlöl, mintsem, hogy meg merjen állni az ő Teremtője előtt.

Leplek kellene! Lepleket gyártanak ma is, egyre nagyobbakat és egyre impozánsabbakat, mert Mózes óta, már még nehezebbé vált eltakarni a kegyelem szeretetét. Nehezebb lett, mert az Atya Új szövetséget kötött, még a kőtábláknál is megfoghatóbb és megérthetőbb alakban, Jézus Krisztusban. Szövetséget, amelyben Ő maga lett gyengévé és kiszolgáltatottá, hogy ez által rántson le minden leplet a legnagyobb szeretetről, az üdvösség nyilvánvaló akarataról.

A golgotai kereszt annyira profán, annyira egyszerű és olyannyira mély megerősítése Isten kegyelmes szeretetének irántad, hogy félreérthetetlené teszi a feltámadás üzenetét; Isten ismer téged és szeret téged. Nincs értelme, nincs haszna a világ lepleinek, mert már tudod, hogy EZ a szeretet munkálkodik érted. A felismert gyengeséged már nem fájdalom, nem hátrány, hanem a kegyelem biztos helye az életedben.

Elsőre arra jutottunk, hogy Mózesék története nem egy hollywoodi sikertörténet. Most azonban, mindezek átgondolása után, azt hiszem és vallom, hogy biztosan mondhatom, hogy bár nem hollywoodi, hanem mennyei, de sikertörténetről beszélhetünk. Üdvtörténetről, amelyben Mózes és a nép is sokszor gyenge és sokszor elbukik, de az igazi Hatalom ezekkel a gyengeségekkel együtt is célba vezeti őket. Ez a biztatás pedig számodra is élő és ható. Ígétet, IGE!

A gyengeségeddel és a hűtlenségeddel, a jó szándékkal és a tévedéseiddel, az akarásoddal és feladásaiddal, a szeretetteddel és a hiteddel, a te teljes valóddal, Istened, a te Teremtőd, szeret téged és már elkészítette a te üdvösségedet. Ez a bizalom legyen élő benned és sugárzó lesz a te arcod is! Ámen!